

MIODRAG RISTIĆ

TURISTIČKI SAVEZ OPŠTINE
BAČKA PALANKA

•
"HELIA-D"

PRVA PRIVATNA GALERIJA U
BAČKOJ PALANCI

VLASNIK:
PETAR D. DIVLJAN

"PROSTORNE SLIKE"

BAČKA PALANKA 4-8. JULI 1990.

MIODRAG RISTIĆ

Rođen 1952. g. u Sarajevu. Završio Fakultet likovnih umetnosti u Beogradu 1978. godine. Član ULUS-a od 1982. godine. Živi i radi u Beogradu.

Adresa: Svetozara Markovića.10, tel. 338-563

IZLOŽENA DELA

1. Crna prostorna slika, 1981, al. platno ulje, 116x98x15
2. Crvena prostorna slika, 1981, al. platno ulje, 97x98x12
3. Zeleni prostor sa crnim kvadratom, 1981, al. platno ulje, 100x93x10
4. Žuta slika, 1981, al. platno ulje, 95x86x8
5. Prostorna slika, 1981, al. platno ulje, 90x90x15
6. Crvena prostorna slika, 1981, al. papir ulje, 42x45x9
7. Prostorna slika, 1983, al. platno ulje, 160x95x18
8. Prostorna slika 7, 1984, al. emajl lak, 140x103x44
9. Prostorna slika 9, 1984, al. emajl lak, 135x97x42
10. Prostorna slika 6, 1984, al. emajl lak, 94x142x41
11. Prostorna slika 5, 1984, al. emajl lak, 83x113x22
12. Prostorna slika 4, 1984, al. emajl lak, 81x115x28
13. Plastična slika 2, 1985, al. emajl lak, 67x134x27
14. Plastična slika 3, 1986, al. emajl lak, 90x163x34
15. Metalna slika, 1985, al. 50x50x7
16. Prostorna slika, 1986, al. ulje, 87x170x35
17. Crveni narandžasti potez, 1987, al. ulje, 90x149x27
18. Tamna slika, 1988, al. ulje, 90x150x39
19. Svetla slika, 1986, al. ulje, 95x146x35
20. Plastični crtež, 1989, al. tuš, 80x96x12
21. Igra na plastičnom polju, br. 3, 1989, 89x95x9, al. tuš
22. Igra na plastičnom polju 1, 1987, al. tuš, 68x99x5
23. Igra na plastičnom polju 2, 1987, al. tuš, 67x97x7
24. Oko centra, 1990, al. ulje, 75x113x25
25. Odgovor plavom, 1990, al. ulje, 81x120x37
26. Na plavom, 1990, al. ulje, 83x103x23
27. Prelamanje, 1990, al. ulje, 90x93x19
28. Tamna slika, 1987, al. ulje, 30x40x12
29. Svetli lom, 1990, al. ulje, 107x95x15

Dosadašnja izlaganja:

- Crtež i mala plastika 1979. godine, Beograd
- Internacionalni bijenalni festival portreta, grafike i crteža - Tuzla 1980.
- Drugi trijenale Vroclav 1981
- Novi članovi ULUS-a 1982 u Beogradu
- 23 Oktobarski salon 1982 u Beogradu
- Prolećna izložba Beograd 1983
- 24 Oktobarski salon 1983 Beograd
- Crtež i mala plastika 1985 Beograd
- Crtež i mala plastika 1986 Beograd
- Portret u crtežu KNU Beograd 1986
- 28 Oktobarski salon 1987 Beograd
- Slikarska plastika salon MSU 1987 Beograd
- Crtež i mala plastika 1988 Beograd
- Crtež i mala plastika 1989 Beograd
- Prostorne slike - Galerija ULUS-a 1990 Beograd

"PROSTORNE SLIKE" MIODRAGA RISTIĆA: OBOJENO I SMRSKANO POLJE

Miodrag Ristić je, kao pripadnik one generacije mlađih beogradskih umetnika koji su izašli na scenu u smeni dekada, na prelomu sedamdesetih-osamdesetih, u načelu prihvatio izazov "povratka slici" kao ulazak u radikalno problematizovanje slike, usvajajući one momente iz nasleđa epohe Modernizma u kojima se još osećala nepotrošena inicijalna energija i podsticajnost. Postavljajući svoj rad u središte nereferecnijalnih problema, sa intuitivnim oprezom da ništa ne može da bude "dovoljno minimalno", Ristić je moguće analitičke procedure i striktno formalne probleme ostavio po strani, budući jednako odbojan kako prema jednostranom citiranju, tako i prema formalnom ograničavanju konceptualizovanih fenomena boje, prostora, gesta i strukture. Kompletna filozofija njegovog umetničkog stava, iz toga razloga, mogla bi se predočiti kao apologija sume svih tenzija nereferecnijalnih avantura, u prostoru koji ne izmiče svakoj mogućoj ikonici, ali koji svoju sintetičku žihu lišava bilo kakve aure i magijske začaurenosti, polazeći od onoga što je elementarno i pripada sasvim individualnoj strani umetničke senzibilnosti. Ristićevo slikanje u virtuelnom prostoru, sa druge strane, može da ukaže na brojne moderne reference, kao što su slikarstvo akcije, dripping, obojeno polje, "overall painting", automatsko pisanje, "pattern image", monohromno slikarstvo, - s obzirom na individualne osobenosti komada iz njegove, reklo bi se, beskonačne serije, - kao što, istovremeno, kao puka predmetnost u prostoru, može da se uklopi u odjek onoga što je rađeno u fazi "novog realizma", sa tom razlikom što Ristić delu pristupa kao gramatičkom modelu individualnog čina, prožetom akcijom. Ristićevo rad je istovremena kombinacija slike i prostornog objekta, iako se sve dešava, konkretno, u dve dimenzije, samo u različitim prostornim planovima koji su posledica agresivne intervencije na tankim aluminijumskim pločama, koje u finalnom obliku poprimaju izgled zgužvanog lista papira, sa potpuno slučajnom, reljefnom konfiguracijom. Na taj način postignuta je dvostruka napetost oštih ivica kojima je omeđeno Ristićevo "polje akcije" i onih koje su nastale snažnim prelamanjem površine u haotičnom poretku. Ta dvostruka napetost nije bez psihološkog značaja, mada je međuzavisnost od vrste slikarske intervencije i uglavnom istorodnog procesa deformacije ploča u tesnoj vezi sa energijom boje koja u taj prostor ulazi. Varijacije su izložene u skali od veoma gustih i teško zbljenih partikula boje, do sasvim transparentnih, iz najnovijih komada serije, gde je uložena napor da se tenzija zgužvanog lima pojača delikatnim vibracijama boja spektra. Po svim karakteristikama ostvarenog rada, Miodrag Ristić je energični i istrajni umetnik sinteze, na relaciji skulptoralno-pikturalno, na tvrdj liniji obavljene apstrakcije u protekloj i ovoj dekadi.

Dušan Đokić

THE "SPATIAL PICTURES" BY MIODRAG RISTIĆ: COLOURED AND DEMOLISHED FIELD

Miodrag Ristić (1952, Sarajevo) as a member of that generation of Belgrade artists who appeared on the art scene in the outbreak of two decades, during seventies-eighties, generally accepted the challenge of "Return to the painting" like introduction of the radical problemacy of painting, by adopting these moments out of the epoch of Modernism still charged with inexhausting energy and urgency. By placing his work in the center of non-referential problems, with intuitive caution that anything could not be "enough minimal", Ristić left aside the possible analytical procedures and strictly formalistic problems, being himself equally rejective to the simple quotations, as well as to formal reduction of conceptualized phenomena of colour, space, gesture and structural qualities. The complete philosophy of his art statements, could be reasonably presented like an apology of the sum of all tensions of the non-referential adventures, in the space which is not abstracted from all possible iconography, and where the focus of synthesis is deprived from any aura or magic cocoon, starting from that which appears to be elementary and belongs to strictly individual side of artistic sensitivity. On the other side, Ristić's painting in the virtual space, can have many modern references, like the Action painting, dripping technique, "coloured field", overall painting, automatic drawing, "pattern image" monochrome painting - with regard to the individual features of the pieces from his, needless to say, "unlimited series" - but, in the same time, they can be simultaneously regarded like "objects in space", echoing the objects, realized in the period of "New Realism", but quite differently, because Ristić's approach to his art objects implies the grammar model of individual act, imbued with action. Ristić's works are simultaneous combinations of painting and the space objects, although all what is going to happen is worked out of two-dimensional surface, within different spatial planes which are, consequently, made out the aggressive intervention on thin aluminium plates, which in the final phase get the look of squeezed paper, with absolutely irregular, accidental configuration. So the double tension of hard edges is achieved, by ones surrounding the Ristić's "field of action" and by ones formed by strong squeezing process of the surface into disorder. The above named "double tension" have obvious psychological significance, although the mutual dependence is formed out of the kind of pictorial intervention and mostly similar character of the process of plate deformation, with the energy of colour which enters the space. The variations are exposed in the scale from high density to transparent ones, the last of the series and there much effort is done to accentuate the relief of squeezed sheet aluminium by the delicate vibrations of the colours of spectrum. Considering all features of his realized works, Miodrag Ristić is energetic and persistent artist of the synthesis, the relationship pictorial-sculptural, on the hard line of the revival of abstract art in the last decade.

Written and translated into English by Dušan Đokić

PROGRAMSKI SAVET: Ž. DRLJAČA, P. TOMIĆ, G. JOVICKI, M. DUKIĆ, M. MARTINOVIĆ, D. JANKOVIĆ, P. DIVLJAN